

სოფლის სიჩუმე

შორს მიმაქარებდა მე სულის სიჩქარე
და ვგრძნობდი, თვალეში რომ ცრემლი ყვაოდა.
გზა იყო უცნობი, გავაღე ჭიშკარი
და კვნესა მომესმა მე სასაფლაოდან.

სიჩუმეს ფანტავდა ფურცლები სიმინდის,
მოსჩანდა სამრეკლო და ლურჯი გორები,
ჩემს ფიქრებს თან სდევდა ლოცვები სიწმინდის
და ზარებს ვუსმენდი მე განმეორებით.